

Григориј Акиндин (ок. 1300 – ок. 1348) е средновековен теолог и филозоф од Македонија, учесник во спорот за Таворската светлина. Се запознал со св. Григориј Палама и изразил желба тој да го воведо во монашката духовна практика. Во 1332 год. во Солун се сретнал со Варлаам, главниот опонент на св. Григориј Палама. Во граѓанската војна започнал отворена и остра критика на исихастичкиот метод за кој се залагал Палама. Автор е на повеќе текстови.

Григориј Акиндин е роден околу 1300 година во македонскиот град Прилеп. Родното име не му е познато, а Григориј е неговото монашко име. Акиндин пак е прекар што значи „непогрешлив“. Прво се школувал во Битола, а потоа кај Тома Магистер и Григориј Вриени во Солун, каде се стекнал со солидно образование од античката филозофија и литература.

Акиндин станал обожавател на Никифор Григора откако неговиот пријател Валсамон му го покажал неговиот астрономски трактат во 1332 година. Тој му напишал писмо во кое го нарекува "море на мудрост". Од Солун, Акиндин планирал да оди на Света Гора, но од непознати причини е одбиен.

Акиндин се запознал со платонистот и бранителот на исихизмот заснован на догматска база св. Григориј Палама и изразил желба тој да го воведо во монашката духовна практика. Во 1332 година во Солун се сретнал и со главниот опонент на св. Палама, Варлаам Калабријски, кој бил приврзаник на западната теолошка мисла во која разумот играл голема улога. Од првиот се запознал со суштината на платонизмот, а од вториот со Аристотеловата схоластика.

Во 40-те години на XIV век, Акиндин станал учесник во спорот за Таворската светлина меѓу Григориј Палама и Варлаам Калабријски. Од 1337 година, Акиндин кој бил запознат со двете учења, посредувал меѓу двајцата. Во 1340 година, тој го предупредил Варлаам дека нападите против доктрината на Палама се залудни.

По првичното неговото колебање, Акиндин се одлучил за рационалистичкото учење на Варлаам. По неуспехот на Варлаам во спорот со исихистите на Соборот во 1341 година, се вклучил Григориј Акиндин од Прилеп. Поддржан од патријархот Јован XII Калека, Акиндин почнал да пишува против догматските ставови на Палама. Од 1341 година Акиндин застанал на критични позиции против паламизмот и го отфрла како масалианство. Во граѓанската војна започнал отворена и остра критика на исихастичкиот метод за кој се залагал Палама. Така стана најголемиот противник на Палама по пензионирањето на Варлаам во Калабрија.

Во тоа време Акиндин кој се издигнал до една од највидните личности на византиската култура бил способен да учествува во најтешките и најсуптилни теолошко-филозофски спорови. . Овој наш соотечесвеник во своето дело „За суштината и дејствата“, се обидува да ја систематизира рационалната доктрина на Варлаам. Тој го побива Палама и исихистите, тврдејќи дека до бога може да се дојде не со мистичен занес, туку со упорно учење и посветување на науката и филозофијата. Бог е вистина, а вистината се постигнува со разумот и неговите средства кои ги излага Аристотел.

Сериозноста на полемиката го мотивирала Палама да напише посебен памфлет од 621 стих против Акиндин, каде што го нарекува „овчар“, што во тоа време било голема навреда на Славјаните од страна на Византијците.

Григориј Акиндин ја доживува судбината на Варлаам. Тој е одвоен на Цариградскиот собор во 1347 и умрел во прогонство, слично на Варлаам, најверојатно од епидемијата на чума во 1348 година. На Црковниот собор во 1352 година (посмртно) бил анатемисан. Палама потоа е прогласен за светец.

Григориј Акиндин е автор на повеќе текстови. Во „Антиеретики“ ја напаѓа основната идеја на монасите исихасти. Акиндин ја застапува тезата дека Бог може да му се јави на човекот само преку симболи, а меѓу божјата суштина и божјата енергија нема разлика.